

Demokratik Deliler Devleti 3D 18 2

– Ömer Faruk · 29 Haziran 2014

-Dışarıdakiler, içeridekilerin deli olduklarını zannederler.-İçeridekiler ise, dışarıdakilerin deli olduklarını bilirler. **Sevgili okur, bu masal devam ettiği sürece seni uyaracağım. Zamanını boşa harcamak istemiyorsan elindeki kitapsa kapağını kapat ve bir köşeye at; yok, internetten okuyorsan sayfanın sağ üst köşesindeki (x) işaretini tıkla! Çünkü, umduğunu bulamayabilirsin, abuk subuk deli saçmalarıyla kafanı karıştırabilirsin.Sarı saçlı, mavi gözlü, beyaz tenli küçük kız, sen kaç yaşındasın? Yazının başlığındaki +18 uyarısını da mı görmedin? Belki de +18'in ne demek olduğunu bilmiyorsun! Okuyacağın yazıda, seyredeceğin filmde senin yaşına uygun olmayan ifade ve görüntüler var demektir. Sen olsan olsan en fazla 14 yaşındasın. O nedenle şimdi doğru yatağına gidip yatıyorsun.Ben bunu diyorum ama nedense +18 yazan filmler daha çok seyirci, kitaplar da daha çok okuyucu buluyor. İnanmazsanız bu uyarıyı gördüğünüz bir filme gidin ve oradaki seyircilerin yarıdan fazlasının 18 yaşından küçük olduğuna kendi gözlerinizle tanık olun.Masal diye başladım, ancak hikaye gibi devam ediyorum. Bu birçok okurun gözünden kaçmamıştır. Anlatıcının masal kahramanı olduğu masala ben rastlamadım. Hikayede olabilir. Öyleyse bu adam yani ben ne yapmaya çalışıyorum? Belki de kendimden bir masal kahramanı yaratmak amacındayım! "Al sana, bir megalomanyak!" diye düşünenler olduğunu hissediyorum. "Haklısınız." Dememi mi bekliyorsunuz? Haklı filan değilsiniz! Sadece insanlara kolayca bir hafta yapıştırıyorsunuz! Düşene gülüyorsunuz; yapmanız gereken gülmek mi o insanı yerden kaldırmak mı? Delilerle alay etmekten hoşlanıyorsunuz; bazen de acıyormuş numarası yapıyorsunuz! Röntgencilige bayılıyorsunuz! Türk televizyonlarında yıllarca reyting rekorları kıran "Biri Bizi Gözetliyor" programı değil miydi? Daha sayabilirim. Yani açtırmayın kutuyu söyletmeyin kötüyü...Gogol'un yazdığı 10-15 sayfalık bir deli hikayesini göklere çıkarıyorsunuz. Kitap satış sitelerinin "en çok satan kitaplar" listesinde, "Bir Delinin Hatıra Defteri" aylarca en başta yer alıyor. Hakiki bir megalomanyak olan Nietzsche'nin neden milyonlarca hayranı var? Üstelik bu hayranların çoğu yazarın söylediklerinden belki de bir tek cümleyi bile anlamıyorlar. Buna rağmen onlara göre Nietzsche en büyük yazar. Pöhhh... İşte size bu adamın bazı yazılarının başlıkları: Ben Neden Böyle Bilgeyim? Ben Neden Böyle Akıllıyım? Böyle İyi Kitapları Neden Yazarım? Megalomanyak olmayan bunları söyler mi?"Doktor Heinrich von Stein bir defasında Böyle Buyurdu Zerdüş kitabının tek bir sözcüğünü bile anlayamadığını açık yüreklilikle itiraf ettiğinde, ona bunun böyle olması gerektiğini söylemiştim. Onun altı cümlesini anlamak, yani yaşamış olmak 'çağdaş' insanların çıkabileceğinden çok daha yükseklere götürür ölümlüleri. Bende onlara böylesine uzak oluşumun bu duygusu varken 'çağdaş'ların beni anlamaları nasıl beklenir ki?" Bu ifadeler bana değil Nietzsche'ye ait. O, anlaşılmamış olmaktan üzüntü değil aksine sevinç duyuyor. Bundan dolayı farklı olmanın ötesinde kendini üstün bir insan olarak kabul ediyor.Nietzsche'yi kıskanıyor muyum? Belki... Nietzsche okunmaya değmeyecek bir yazar mı? Kesinlikle hayır!Ben delileri severim; buna Nietzsche de dahil. Nietzsche'yi gerçekten anlamak istiyor musun? Cevabın evetse, şu sözümü unutma: Nietzsche'yi anlamak için kendini onun yerine koymak yetmez; onun gibi olmalısın! Yani delirmelisin!...İşte bu yüzden okuru uyarıyorum. Vakit erkenken vazgeç, bu masalda bir yığın zırva ile karşılaşacaksın. Sonra, boş yere

harcadığın zamanının hesabını benden sormaya kalkma! Geçen zamanın bir saniyesinin bile bedelini ödeyebilecek bir zengin, bugüne kadar dünyaya gelmemişken ben bu hesabın altından nasıl kalkarım? Masalımıza döndük...Güneş tam tepemde. O yüzden yakıcı. Ağaçların gölgesine sığınarak yürümeye çalışıyorum. Bir kertenkele önümden hızla geçiyor. Zamanlaması mükemmel, çünkü bir saniye kadar geç kalsaydı ayağımın altında can verecekti. Kahkaha atanlar, şarkı söyleyenler, el şakası yapanlar, kovalamaca oynayanlar var. Demek ki herkes sıcaktan benim kadar etkilenmiyor!Beş kişi bir ağacın altına oturmuşlar; sesleri gür çıktığı için tartıştıkları anlaşılıyor. Yanlarına iyice yaklaşıyorum; benim varlığımdan haberdar değiller. Konuşmalarına kulak kabartıyorum ama dinlediğimi fark etmelerinden de doğrusu çekiniyorum:-Bundan yüz bin sene önce belki de bir milyon sene önce insanlar da tıpkı kuşlar gibi kanatlıydı ve uçuyorlardı.-İnsan uçamaz, çünkü bu ağırlıktaki bir gövdeyi taşıyacak kanat yoktur.-Uçan dinazor bile varmış da uçan insan neden olmasın? Vardır, ben olduğuna inanıyorum.-Varmış demek yetmez, kanıt göstermelisin. Mesela uçan bir insan heykeli ya da en azından resmi var mı?-Bir tarih kitabında uçan adam resmi görmüştüm.-O, Hezâr fen Ahmed Çelebi'nin temsili resmidir. Osmanlı döneminde yaşamış bir bilgin. Milyon sene önce değil... Hem o, takma kanatlar kullanmış. Kuş kanadı gibi kanadı yokmuş. Galata Kulesinden Üsküdar'a kadar uçtuğu rivayet olunur.-Tarih bilgini konuşturdun gene...-İyi de insanın kanatlarına ne oldu, şimdi niye yok?-İnsanoğlu uzun süre kanatlarını uçmak yerine değil, iş yapmak için kullandığından köreldi ve en sonunda da ele dönüştü.-Keşke şimdi de kanatlarımız olsaydı...-Kanatların olsaydı ne yapacaktın?-Önce bu lanet yerden kaçardım, gökyüzünde özgürlüğün tadını çıkarırdım. Bir de canımı sıkan insanların kafasına havadan sı...dım.-Şimdi, ufacık kuş sı...ca bunu kismet, şans, kazanç olarak yorumlayıp hemen bir piyango bileti alan insanlar acaba senin b..un kafalarına düştüğünde ne yaparlardı? Belki de bütün varlıklarını yoklarını şans oyunlarına yatırırlar ve tabii sonunda da batarlardı.-Kuş gibi uçmanın iyi, güzel yanları var; ama bir avcının tüfeğinin hedefi olma ihtimali de var. Onun için kuş gibi uçmayı isterken iyi düşünmelisin.-Avcı beni vurup da ne yapacak? Etimi mi yiyecek?-Yer tabii... İnsanlar gene bundan milyon sene önce birbirlerini avlayıp, etlerini yiyorlardı.-İnsanların kanatları olduğuna belki inanırım, fakat birbirlerini yediklerine inanmam.-Öyleyse sen yamyamlardan bahsedildiğini hiç duymamış olmalısın.Konuşmanın tadı kaçmaya başlamıştı. Sıkıldım. Oradan ayrıldım. Zaten öğlen yemeği zili de çalıyordu. Yönümü yemekhaneye doğru çevirdim.(Devam edecek...)